

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1395.19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Oleśnicy sygn. akt IIK 103.18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>naruszenie przepisu art. 7 kpk. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisu art. 7 kpk. należy stwierdzić, że zarzut ten wyraża się brakiem oceny dowodów lub błędną oceną dowodów. W</p>			

sprawie zdaniem Sądu Odwoławczego oceny materiału dowodowego poza okolicznościami w jakich pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w dniu 9 stycznia 2017r. dokonano zgodnie z art. 7 kpk. i 4 kpk. na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych podczas rozprawy głównej uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego nie dając przy tym wiary wyjaśnieniom oskarżonego, zeznaniom L. G., dając natomiast wiarę zeznaniom pokrzywdzonej, S. G., M. G. (1) i M. G. (2) przekonująco uzasadniając taką ocenę.

Nie ulega wątpliwości, że sytuacja rodzinna oskarżonego i pokrzywdzonej była w okresie objętym zarzutem skomplikowana, co jednak nie uniemożliwiało Sądowi I instancji dokonania prawidłowej oceny dowodów z zeznań

świadców S. G., M. G. (2), M. G. (1) i L. G.. Sąd odwoławczy podziela dokonaną przez Sąd I instancji ocenę wiarygodności zeznań ojca, brata i bratowej oskarżonego, które były spójne i zgodne co do szczegółów tych wydarzeń, w których świadkowie bezpośrednio brali udział. Nie ma podstaw do uznania, aby świadkowie przedstawiali nieprawdziwą wersję wydarzeń wspólnie ustaloną na potrzeby niniejszego postępowania. Słusznie Sąd I instancji zauważył, że świadkowie relacjonowali wydarzenia, w których bezpośrednio uczestniczyli, nie formułowali w stosunku do zachowania oskarżonego ocen, a jedynie opisywali stosunki panujące w rodzinie P. G.. Sąd odwoławczy podziela również ocenę, że zeznania wskazanych świadków nie zawierały sformułowań, które wskazywałyby na ich nierzetelność bądź celowe pomówienie oskarżonego o

zachowania, które nie miały miejsca.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że zeznania wymienionych świadków znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach zgromadzonych w sprawie, w tym między innymi w nagraniach dostarczonych przez pokrzywdzoną oraz w ekspertyzach sporządzonych na ich podstawie, których wiarygodność nie była kwestionowana przez oskarżonego na etapie postępowania przed Sądem I instancji i nie stanowi również przedmiotu zarzutu apelacji. Sąd odwoławczy wziął oczywiście pod uwagę, że dowody te zostały zgromadzone przez pokrzywdzoną, która miała świadomość, że jej rozmowy z oskarżonym są nagrywane, co mogło wpłynąć na jej zachowanie, niemniej okoliczność ta nie wpływa na ocenę utrwalonego na nagraniach zachowania samego oskarżonego.

Dowody te potwierdzają zeznania pokrzywdzonej oraz świadków S., M. i M. G. (1), że oskarżony wielokrotnie używał wobec pokrzywdzonej słów obelżywych, wyzywał ją, podkreślał swoją pozycję w rodzinie i małżeństwie, wskazując, że dom należy do niego, że pokrzywdzona nie ma do niego żadnych praw, że nie powinna w nim mieszkać, że zadaniem pokrzywdzonej jest sprzątać po oskarżonym i że zaniedbuje ona swoje obowiązki. Kłótnie między małżonkami odbywały się w obecności dzieci, oskarżony kierował bezpośrednio do synów niektóre wypowiedzi przeciwko pokrzywdzonej, angażując je w konflikt. Wypowiedzi oskarżonego wskazują na pozycję dominującą w tym konflikcie i miały na celu poniżenie żony. Z kolei pokrzywdzona w rozmowach z oskarżonym przyjmuje pozycję defensywną, co do

zasady nie używa
wulgaryzmów, a
jedynie odpowiada
na zarzuty
oskarżonego.

Ponadto z dłuższych
nagrań wynika, że
to sam oskarżony
wraz ze wzrostem
poziomu emocji
odbiegał od
pierwotnego tematu
kłótni i wprowadzał
do niej kolejne
wątki (zniszczenie
samochodu
pokrzywdzonej w
odwecie za
niemożność
spędzania czasu
z synami, prawo
własności domu
rodzinnego, do
którego
pokrzywdzona nie
ma żadnych praw,
rzekome zdrady
pokrzywdzonej), co
przeczy
twierdzeniom
oskarżonego, że był
on prowokowany
przez
pokrzywdzoną.

Odnosząc się do
zarzutu
nieprawidłowej
oceny dowodu z
zeznań L. G.,
należy wskazać, że
Sąd I instancji
zasadnie uznał, że na
ocenę wiarygodności
zeznań matki
oskarżonego wpływa
charakter relacji
łączącej ją z
oskarżonym i
pokrzywdzoną. Nie

ulega bowiem wątpliwości, że L. G. jest osobą bezpośrednio zaangażowaną w konflikt, często brała udział w kłótniach między oskarżonym a pokrzywdzoną, jej wypowiedzi wskazują, że nie akceptuje ona sposobu życia synowej, jej pracy zarobkowej i studiów, które w jej ocenie pokrzywdzona podejmuje kosztem prawidłowej opieki nad dziećmi. Do wniosków tych prowadzi również konfrontacja zeznań świadka z nagraniami stanowiącymi dowód w sprawie. Wreszcie, w samych zeznaniach składanych przed Sądem I instancji matka oskarżonego jednoznacznie negatywnie wypowiedziała się na temat sposobu życia pokrzywdzonej.

W świetle powyższego niezasadny jest również zarzut nieprawidłowej oceny wiarygodności dowodu z wyjaśnień oskarżonego. Przedstawianą przez niego wersję wydarzeń

potwierdzają jedynie zeznania L. G., które ze wskazanych wyżej względów nie zostały uznane za wiarygodne, natomiast pozostały materiał dowodowy jednoznacznie przeczy wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim twierdził on, że jego zachowanie stanowiło jedynie obronę przed atakami pokrzywdzonej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji dokonał właściwej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zwłaszcza zeznań świadków oraz wyjaśnień oskarżonego, a w konsekwencji prawidłowo ustalił, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona czynu opisanego w art. 207 § 1 k.k.

Niemniej apelacja okazała się zasadna w zakresie, w jakim kwestionowała wypełnienie przez oskarżonego

znamion czynu
zabronionego
opisanego w art.
157 § 2 k.k.
podczas zdarzenia
z dnia 9 stycznia
2017 r. W ocenie
Sądu odwoławczego
zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy nie dawał
podstaw do uznania,
że we wskazanym
czasie i miejscu
oskarżony
spowodował u
pokrzywdzonej
obrażenia ciała w
opisany w zarzucie
sposób. Należy
wskazać, że Sąd I
instancji
nieprawidłowo
oddalił wniosek
dowodowy o
przesłuchanie
małoletniego syna
oskarżonego i
pokrzywdzonej z
tego powodu, że
okoliczności
zdarzenia z dnia
9 stycznia 2017 r.
zostały już opisane
przez oskarżonego
i pokrzywdzoną.
Oddalenie wniosku
byłoby, w myśl art.
170 § 1 pkt. 2 k.p.k.,
możliwe jedynie
wówczas, gdyby Sąd
I instancji uznał,
że okoliczność, na
którą wniosek został
złożony, została
już udowodniona
zgodnie z
twierdzeniem
wnioskodawcy, co
jednak - wobec

przypisania
oskarżonemu
znamion czynu z art.
157 § 2 k.k. - nie
miało w niniejszej
sprawie miejsca.
Niemniej w ocenie
Sądu odwoławczego
przeprowadzenie
wnioskowanego
dowodu nie było
w okolicznościach
niniejszego
postępowania
celowe. Zdarzenie z
dnia 9 stycznia 2017
r. miało charakter
dynamiczny -
pokrzywdzona i
oskarżony pozostają
zgodni co do
tego, że wywiązała
się pomiędzy nimi
szarpanina, podczas
której wrywali
sobie oni wzajemnie
nożyczki. W tym
zakresie
nieprawidłowo Sąd
I instancji ocenił
zeznania
pokrzywdzonej i
wyjaśnienia
oskarżonego w
zakresie, w jakim
opisywali oni
zdarzenie z dnia 9
stycznia 2017 r. Sąd
I instancji przypisał
oskarżonemu
wypełnienie
znamion czynu z art.
157 § 2 k.k., opierając
się na zeznaniach
pokrzywdzonej,
które są spójne z
opinią biegłego z
zakresu medycyny
sądowej oraz
częściowo na

zecznościach matki
oskarżonego której
pokrzywdzona
skarżyła się na
zachowanie
oskarżonego. Ocena
zeczności
pokrzywdzonej w
tym zakresie w
ocenie Sądu
Odwoławczego jest
błędna albowiem nie
wynika z zeczności
pokrzywdzonej aby
oskarżony
spowodował u niej
opisane w zarzucie
obrażenia umyślnie.
Jak wynika z jej
zeczności złożonych w
dniu 24 czerwca
2017r. stwierdziła
ona że "Mi się
wydaje, że on to
zrobił celowo" k. 38v
natomiast podczas
rozprawy zeczności, że
"ja nie pamiętam
czy trzymałam te
nożyczki za uszy czy
całe . ja na pewno
nie wbiłam sobie
sama tych nożyczek.
Ja pamiętam tylko
chwilę jak mąż
trzymał nożyczki a
one były wbite w
rękę. Trzeba męża
zapytać czy zrobił
to celowo, wbił
mi te nożyczki".
Mając na uwadze
powyższe zeczności
pokrzywdzonej i
uwzględniając
dynamikę zdarzenia
tj. wzajemne
wyszarpywanie
sobie nożyczek przez
oskarżonego i

pokrzywdzoną, fakt, że matka oskarżonego nie był świadkiem tego zdarzenia a dowiedziała się o zdarzeniu od pokrzywdzonej brak było podstaw do przyjęcia, że oskarżony podczas tego zdarzenia umyślnie nożyczkami dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej. W konsekwencji dokonano zmiany zaskarżonego wyroku w tym zakresie poprzez wyeliminowanie z opisu czynu i kwalifikacji spowodowania przez oskarżonego obrażeń ciała u pokrzywdzonej. W ślad za taką zmianą Sąd odwoławczy obniżył orzeczoną karę z 10 do 8 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara 8 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą współmierną do stopnia zawinienia i stopnia szkodliwości społecznej czynu przypisanego oskarżonemu a jednocześnie spełni swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej.

Wniosek		
o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popęlnienia zarzucanego mu czynu czy ewentualnie o zmianę wyroku i warunkowe umorzenie postępowania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
W świetle całości sprawy okoliczności sprawy biorąc pod uwagę tylko częściową zasadność zarzutu apelacji w zakresie skazania oskarżonego za spowodowanie obrażeń ciała u pokrzywdzonej wniosek o uchylenie wyroku jak i o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego były niezasadne. Niezasadny był także		

<p>wniosek ewentualny o warunkowe umorzenie postępowania które zgodnie z przepisem art. 66 par.1 kk. może mieć miejsce w przypadku gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne. W przedmiotowej sprawie z uwagi na chociażby długi okres znęcania się oskarżonego nad pokrzywdzoną brak podstaw do stwierdzenia aby wina i społeczna szkodliwość czynu nie były znaczne.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>naruszenie art. 185b kpk. w zw. z art. 167 kpk. poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z przesłuchania małoletniego syna stron W. G. na okoliczność przebiegu zdarzenia z 9 stycznia 2017r. tj. w jakich okolicznościach pokrzywdzona doznała obrażeń ciała</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Z uwagi na okoliczności</p>			

<p>dynamikę zdarzenia podczas którego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała i zeznania pokrzywdzonej z których wynika, że sama nie wie czy oskarżony spowodował u niej obrażenia umyślnie a nadto zmianę wyroku w tym zakresie na korzyść oskarżonego zarzut stał się bezprzedmiotowy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu czy ewentualnie o zmianę wyroku i warunkowe umorzenie postępowania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak umyślności w spowodowaniu obrażeń ciała u</p>		

pokrzywdzonej w dniu 9 stycznia 2017r. nie podważa dokonanej oceny materiału dowodowego i dokonanych ustaleń sądu, że oskarżony w okresie objętym zarzutem znęcał się psychicznie i fizycznie nad pokrzywdzoną w sposób opisany w zarzucie. Stąd brak było podstaw do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu znęcania się.

4.
**OKOLICZNOŚCI
 PODLEGAJĄCE
 UWZGLĘDNIENIU
 Z URZĘDU**

4.1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5.
**ROZSTRZYGNIĘCIE
 SĄDU
 ODWOŁAWCZEGO**

ROZSTRZYGNIĘCIE

1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Dokonano zmiany zaskarżonego wyroku wobec P. G. w ten sposób, że wyeliminowano z opisu przypisanego mu czynu fragment: „a nadto w dniu 09 stycznia 2017 roku na terenie mieszkania zlokalizowanego w miejscowości B. 36A spowodował obrażenia ciała u J. G. w ten sposób, że podczas awantury wyszarpał pokrzywdzonej z ręki nożyczki po czym wbił jej je w okolice lewego nadgarstka powodując obrażenia ciała w postaci ran kłutych</p>		

nadgarstka lewego”
tj. uznano go za
winnego popełnienia
wstępuku z art. 207§
1 kk. i za to na
podstawie art. 207§ 1
kk. wymierzono karę
8 (ośmiu) miesięcy
pozbawienia
wolności, a w
pozostałej części
zaskarżony wyrok
utrzymując w mocy.

Zwięźle o powodach
zmiany

W ocenie Sądu
odwoławczego
zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy nie dawał
podstaw do uznania,
że we wskazanym
czasie i miejscu
oskarżony
spowodował u
pokrzywdzonej
obrażenia ciała w
opisany w zarzucie
sposób. Zdarzenie z
dnia 9 stycznia 2017
r. miało charakter
dynamiczny -
pokrzywdzona i
oskarżony pozostają
zgodni co do
tego, że wywiązała
się pomiędzy nimi
szarpanina, podczas
której wrywali
sobie oni wzajemnie
nożyczki. W tym
zakresie
nieprawidłowo Sąd
I instancji ocenił
zeznania
pokrzywdzonej w
zakresie, w jakim

opisywała ona
zdarzenie z dnia 9
stycznia 2017 r. Sąd
I instancji przypisał
oskarżonemu
wypełnienie
znamion czynu z art.
157 § 2 k.k., opierając
się na zeznaniach
pokrzywdzonej
pomimo, że nie
wynika z nich aby
oskarżony
spowodował u niej
opisane w zarzucie
obrażenia umyślnie.
Mając na uwadze
zeznania
pokrzywdzonej i
uwzględniając
dynamikę zdarzenia
tj. wzajemne
wyszarpywanie
sobie nożyczek przez
oskarżonego i
pokrzywdzoną, brak
było podstaw do
przyjęcia, że
oskarżony podczas
tego zdarzenia
umyślnie
nożyczkami dokonał
uszkodzenia ciała
pokrzywdzonej. W
konsekwencji
dokonano zmiany
zaskarżonego
wyroku w tym
zakresie poprzez
wyciężenie z
opisu czynu i
kwalifikacji
spowodowania przez
oskarżonego
obrażeń ciała u
pokrzywdzonej. W
ślad za taką zmianą
Sąd odwoławczy
obniżył orzeczoną
karę z 10 do 8

<p>miesiący pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara 8 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą współmierną do stopnia zawinienia i stopnia szkodliwości społecznej czynu przypisanego oskarżonemu a jednocześnie spełni swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Uwzględniając fakt, że oskarżony prowadzi działalność gospodarczą i uzyskuje stałe dochody na		

	<p>podstawie art. 636 par1 kpk. zasądzono od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym na podstawie art. 10 ust.1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz., 223 z późn. zm.) wymierzono opłatę za obie instancje w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) zł. przy uwzględnieniu wysokości orzeczonej kary w II instancji.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 9 lipca 2019r. sygn. II K 103.18	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana